

UFO NYTT

NR II 1996

Västerberglagens

UFO förening

UFO-NYTT

UFO Nytt är en medlemstidning för medlemmarna i Västerbergslagens UFO förening.
Tidningen utkommer 4 gånger per år...

INNEHÅLL:

sid	2-3	Förord
	4-5	Från undersökningsgruppen
	6-8	Hessdalen
	9-10	Danskt UFOfall
	11-13	Lite astronomi
	14-15	Danska UFO rapporter
	16-17	Grottsagan
	18-19	UFO teorier, spekulationer
	20	Rauni Leena Luukanen
	21-22	Illustrerad vetenskap
	23-25	Klipp

Årsavgiften 1996 är 100 kr för vuxna och 35 kr för ungdomar under 16 år.

VÄSTERBERGSLAGENS UFO FÖRENING

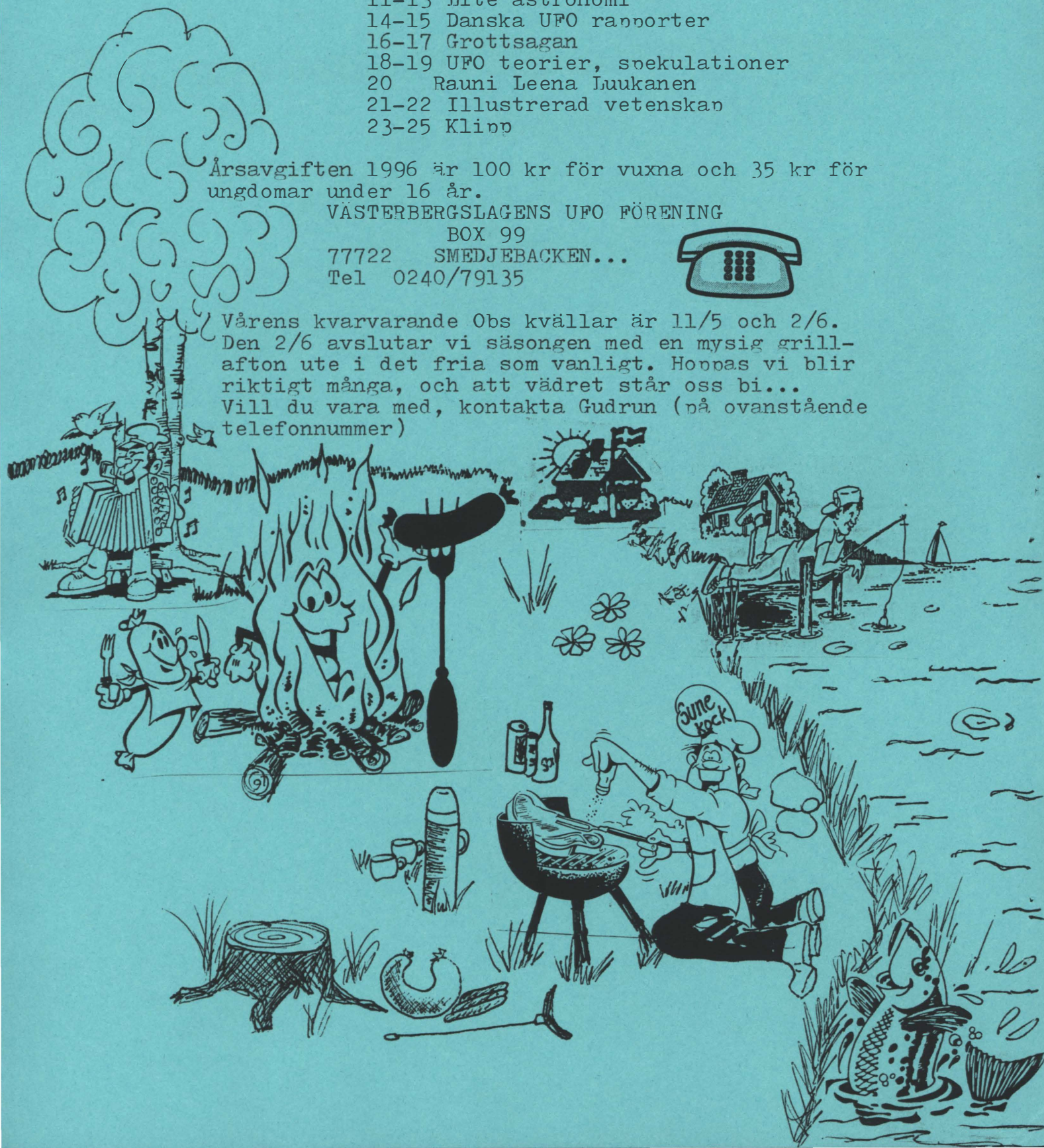
BOX 99

77722 SMEDJEBACKEN...

Tel 0240/79135

Vårens kvarvarande Obs kvällar är 11/5 och 2/6.
Den 2/6 avslutar vi säsongen med en mysig grill-afton ute i det fria som vanligt. Hoppas vi blir riktigt många, och att vädret står oss bi...
Vill du vara med, kontakta Gudrun (på ovanstående telefonnummer)

FÖRORD.

1976 startades Bärke UFO-förening av 5 tjejer, mig (Gudrun), Käty, Doris, Birgitte, Margurite och så en enda kille, Roger. Vi ökade snabbt av oss, till första mötet som hölls i Söderbärke kom det 25-talet, och alla stöttade oss. Vi kom igång i arbetet, och lust och iver stod högst på listan. Efter någon månad kom en kille och besökte oss. Han tänkte starta en UFO-förening i Ludvika, det var Juan Manzanares. Ludvika föreningen kom igång, och var och en arbetade på sitt. Men till slut insåg vi att vi låg mycket nära varandra och det var nog bättre om krafterna slogs ihop till en gemensam kraft, och se, det lyckades över all förväntan, vi har nu överlevt 20 år. Visst har åren ibland varit tunga, oenigheter innan allt blir färdigälat. Juan som hade många strängar på sin lyra, valde till slut studier och startade egen firma (Massage, akupunktur m.m.) Han var en stor eldsjäl, och lite av gnistan försvann med honom. Men han finns kvar i vår förening än idag, och det är vi mycket glada för.

Föreningen har naturligtvis gått i vågor, och mycket har hänt sedan början. Vår riktigt undersökande och mera kritiska inställning, med utbildning tog riktig fart när Johan Kinneryd kom med oss. Han hade ett svårt jobb att få oss att förstå att vi måste vara mer kritiska och utbildade. Men under hela denna tid, hade vi mycket, mycket roligt. Vi blev ett mycket sammanväxt team, och vi kunde lita på varandra och stötta varandra. Styrelsen har inte alltid varit enig i alla frågor, och vi har inte samma åsikter om vad UFO är. Men likafullt har vi alla en öppen syn på gåtan UFO. Vi måste gemensamt dra åt samma håll, för att om möjligt få ett svar.

Däremot har vi svårigheter nu att få in folk i styrelsen och olika arbetsgrupper. Vi vet att alla föreningar idag har dessa problem, och vi hoppas att det skall lösas under dom närmaste åren. Det måste komma unga nyfikna, orädda förmågor som kan ta över föreningens verksamhet. Vi behöver en kick, för att få en ny tändning.

Som ordförande under många år i VBU skulle jag vilja säga ett stort tack till ett antal personer som stått mig bi i UFO arbetet under åren. Juan Manzanares, Bernt Berglund, Börje Helsing, Conny Persson, Ingmarie Strömberg, Thor-Leif Andersson, Lars Andersson, Birgitta Andersson, Stig Olsson, Clas Swan, Sune Andersson, Anna-Lisa Gustafsson, Johan Kinneryd, Berit Bergqvist och Birgit Sälgstöm.

Vi har fått in två nya personligheter i föreningen, som inte är rädda för arbete, Gunnar Örjas och Bengt, Gunnar håller just nu på att planera Hessdalsresan, och den skall jag själv bli med på. Här är det även på sin plats att prata om trogna medlemmar, vi har någon som varit med från nästan start, förutom vi i styrelsen, Siv Eriksson. Tack för att du finns.

Föreningen har utvecklats, men vi har fortfarande inget svar på UFO-gåtan, och tills vi får ett svar må vi överleva. Det kan vi göra endast om vi kan samarbeta och respektera varandra.

Inte minst beror det på dig som medlem om vi skall få ert förtroende till fortsatta verksamma UFO-år. Utan medlemmar ingen förening.

Tack för ordet.

Gudrun.

Nya LUDVIKA TIDNING

Tisdag 6 februari 1996

Vad är UFO?

Äntligen har det hänt, det som vi anat under dessa år som Paul Hellberg har varit Radio Dalarnas "Best Man", experten. Paul visste att UFO:n hade flugit över Falun och delar av Dalarna. Det har han minsann sett själv under alla dessa år. Han visste att rymdskrot dalade i zickzack. Vilket snack!

Vi i Västerbergslagens UFO-förening har flera gånger påpekat att Paul Hellberg inte bedriver någon seriös UFO-forskning. Nu har vi äntligen fått rätt. Vi hade anat ballonger, men även planeter kan vara fel källor.

Vi har fått mycket ovet för vårt skrivbordsarbete, men vi vet vad planeter är, och vi har

har själva byggt och flugit med ballonger, så vi har sett hur det kan gå till. S

Å Pauls många så kallade "UFO-observationer", kanske i fortsättningen inte blir så spännande. Vi hoppas även att Radio Dalarna i fortsättningen anlitat mer kvalificerade personer i sina inslag. Vi tror nämligen inte att dalfolket vill ha sagor, myter eller kulter, utan de vill ha fakta.

Vi själva fortsätter vår undersökande och öppna syn på UFO-frågan. Vi har inga förutfattade meningar, tiden får avgöra vad UFO är.

Gudrun Andersson Västerbergslagens UFO-förening

Avundsjuka, Gudrun

Svar till Västerbergslagens UFO-förening med Gudrun Andersson i spetsen:

Du skriver i din insändare att tiden får avgöra vad UFO är. Att du inte vet det förstår jag mycket väl. Det krävs en seriös och intensiv fältforskning ute i terrängen för att komma fram till vad UFO är.

Under många år har vi arbetat efter den metoden, vilket gett oss en stor kunskap och stor insikt i UFO-problematiken. Under dina UFO-år har du missat det mest väsentliga, nämligen kunskapen om vad UFO är. Vi i vår förening tycker att du kan fortsätta att bygga hemmagjorda ballonger och flyga omkring i. Men du, glöm inte säkerhetsbältet!

Ett UFO är ett flygande objekt som man inte kan identifiera vid det tillfälle man iakttar det, men när någon eller några personer framträder och avslöjar att han eller hon tillverkat föremålet, då upphör UFO:t att vara oidentifierat. Radio Dalarna ringde mig och bad om en kommentar angående ett troligt UFO över Falun den 2 januari 1996,

vilket jag också ställde upp på.

Då förklarade jag att det finns, eller kan finnas, olika slags UFO:n. Eventuellt utomjordiska, jordiska, vilka är tillverkade av människan, men jag sa aldrig vilket av dem det var.

Det visade sig senare att det var det sistnämnda. Det hade jag också i åtanke efter att ha lyssnat på vad som sas av de personer som blev intervjuade före mig.

Gudrun, vad är det för fel på Radio Dalarna? Ska inte de få bestämma över sina egna program längre, bestämma vilka personer de vill ha med? Nej, Gudrun, ditt monopoltänkande och oinitierade påhopp håller inte längre. Avundsjuka är bara förmamnet på det du sysslar med!

Vår förening har inga som helst förutfattade meningar om vad UFO är.

Den stora frågan är däremot: var kommer de ifrån? Det är just det som vi söker svaret på.

**Paul Hellberg
Riksföreningen
UFO-Lufrumsbevakning**

UNDERSÖKNINGSGRUPPEN.

Har under denna period fått många samtal, men det har rört sig om Venus. Dom flesta som ringt har varit mycket positiva och velat ha fram en förklaring. Dom har även kollat upp himlen kväll efter kväll, som vi kommit överens om. Dom har varit lättade över förklaringen och förstått att man faktiskt kan ta fel. Venus har varit underbart stark under dom klara kvällarna. Nu väntar vi på nästa omgång samtal, som säkerligen kommer för dom flesta amatör stjärnskådarna. Alltså dom som är ut ibland och tittar på himlen. Vi har nu en nyupptäckt komet vid namn Hyakutakeskomet, som kommer att bli synlig. Den skall synas från början den 21 mars. Titta till öster på den klaraste stjärnan som är arcturus, kometen syns strax under den. Kometen går upp i öster och ner i väster. Den har en omlopps bana på 16000 år.

Nu skall vi övergå till en rapport som inkommit till oss.

ORT: Tällberg.

NAMN: Anonym

TID: 1996 02 13 KL.21.30 - 22.00

Personens berättelse:

Tittade en stund på TV, avslutade tittandet som jag brukar vid 21.00 tiden med 21.00 nyheterna. Om det är stjärnklart tar jag i regel en titt på stjärnhimlen, vilket jag gjorde även denna kväll. Det var då jag fick se den här lite ovanliga stora stjärnan, som gav ifrån sig blinkande sken i olika färger, ibland skarpt rött, ibland blått, gult eller grönaktigt.

Jag kunde inte se att den rörde sig, men jag tog sikte på ett tak och kunde därigenom se att den hade förflyttat sig ca 2 meter på denna halvtimme, den syntes i öster.

Jag hade tänkt på om det kunde vara en vanlig stjärna som sände ut sådana reflexer, för två kvällar efteråt kl.22.00 den 02-15 fick jag för mig att jag skulle kolla upp himlen igen, och då fanns samma stjärna ungefär på samma ställe som två kvällar tidigare, men då avtog själva blinkandet efter ca 5 min, men jag fortsatte observationen i en och en halv timme till kl.11.30, och på den tiden förflyttade den sig österut snett uppåt förbi hela taket, som är ungefär 12 meter långt, men några olidfärgade ljus syntes inte på den tiden.

För några år sedan såg jag samma fenomen när jag var ute och promenerade en stjärnklar kväll i Jämtland. Jag grubblade mycket på vad det kunde vara, men sedan dess har jag inte sett något liknande fast jag ofta är ute och går på kvällarna i mörker, jag tänker så bra då.

Handläggare: Gudrun Andersson.

Ufo-spaning räcker inte, Hellberg

Det finns en mycket stor skillnad mellan riksorganisationen Ufo-Sverige, som vi i Västerbergslagens Ufo-förening tillhör, och Ufo-luftrumsbevakning.

En skillnad som också kommer väl fram i Paul Hellbergs insändare i Nya Ludvika Tidning den 6 februari. Nämligen frågar om vad Ufo är eller inte är.

Paul Hellberg verkar tro sig veta svaret på Ufo-gåtan.

Och detta enbart genom några hundra frusna kvällars spanande från en kulle utanför Nyhammar.

Att han skulle ha fått fram bevis på det sättet är ungefär lika troligt som att kemisterna skulle ha avslöjat universums minsta beståndsdelar genom att studera en kokande gryta med ärtsoppa hemma i det egna köket.

Det krävs betydligt mer än några nattliga timmar på en kulle för att få det stora Ufo-pusslet att gå ihop - och det räcker inte med "sofistikerad utrustning" i form av hemvideokameror och komradioapparater.

Ballonger

Den "seriösa och intensiva forskning" som Luftrumsbevakning rekommenderar på fältet ger tyvärr inget nytt. Själv bor jag med en mycket öppen och enormt fin utsikt men har inte haft förmånen att se något så ovanligt som ett

Ufo här.

Att vi skulle ha byggt ballonger för att lära oss hur dessa beter sig och ser ut i mörker är något som Hellberg borde ha provat på för länge sedan.

På så sätt lär vi oss vilka felkällor det finns.

Hade Luftrum gjort samma sak skulle Hellbergs uttalande i Radio Dalarna aldrig ha behövt bli så fel.

Om du verkligen har de fantastiska militära kontakterna som du påstår borde du ta chansen att låta dem lära dig vilka felkällor det finns på himlen.

Konstigt i radio

När det gäller Radio Dalarna vill vi naturligtvis inte ha något monopol på deras sändningar. Det är heller knappast någon risk eftersom senaste gången lokalradion kontaktade oss var 1985.

Det är konstigt att Dalarnas största radiostation inte har större intresse att ta del av den andra, seriösa sidan av Ufo-forskningen.

I stället väljer man Hellberg och hans spekulationer som givetvis gör sig bra i radio, även om de inte innehåller fakta.

Vad detta säger om Radio Dalarnas inställning till UFO-frågan tål att fundera på.

Fler borde få komma till tals. Den mångsidighet man som radiostation ska leva upp till blir i stäl-

let ensidiga uttalanden och vinklingar. Som tur är finns det flera medier i Dalarna som har en annan attityd.

Men det är givetvis roligare att intervjua "proffsspanare" med mängder av egna observationer av "rymdskepp" än att ta del av vanliga människors berättelser.

Våra observatörer säger överlag att det var slumpen som avgjorde vad de såg - inte att de var ute och spanade.

Så medan Hellberg och hans kamrater spanar på från sina kullar fortsätter Västerbergslagens UFO-förening att hjälpa allmänheten med att försöka finna förklaringar på vad de ser.

Och varje år är det några observationer som inte låter sig förklaras trots intensiva undersökningar.

Det är de som är Ufo, Paul Hellberg.

**Gudrun Andersson
Västerbergslagens
Ufo-förening**

Tisdagen den 26 mars 1991

UFO över Leran?

UFO var granat

Var det ett UFO?

MORGÅRDHAMMAR.

UFO inget UFO

HESSDALEN.

FORTSÄTTNING FRÅN FÖREGÅENDE NR.

På vintern 1984 från 21 jan.-26 febr. var en husvagn full av instrument placerad i Hessdalen. En kamera med gitter fanns på plats, för att försöka att ta reda på ljusets spektra. Även "JR-viewer" för att se om det sände ut värmestrålning. Spektraanalysator för att ta reda på om fenomenet sände ut elektromagnetiska strålar och magnometer för att få reda på om det fanns någon magnetism. Man hade radar för att se om den reflekterade radarstrålar och i så fall få reda på avstånd och hastighet. Även instrument för att se om det sände ut radioaktiv strålning, även en seismograf för att påvisa sammanhang mellan fenomenet och händelser i jordskorpan. Laser användes för att se om fenomenet reagerade på starka ljus.

I projektet deltog många frivilliga, totalt 40 personer ute på fältet. Projektet varade i 6 veckor, och under denna tid blev det 188 observationer, varav 53 fick beteckningen "Hessdalsfenomenet". Målsättningen och observations resultaten finns beskrivet på engelska. Den blev utgiven 1985 av Erling Strand. Tilläggas kan att de 53 visuella observationerna gjordes av projektdeltagarna, även instrumenten registrerade en del av rapporterna. Radarn kunde följa objekt som hade en klar kurs, även om inget ljus syntes kunde radarn ta dom. Den snabbaste hastighet som uppmättes hade 30.000 km i timmen. På spektroanalysatorns band uppmättes 100 KHz till 1,2 GHz, med harmoniska 80 MHz. Magnetometern mätte normal variationen i magnetfältet som sammanföll med några av observationerna. En laserstråle testades på ett fenomen som pulserade kraftigt. Pulsfrekvensen ökade till dubbelt när strålen riktades mot den. Målsättningen blev sedan genomgången och diskuterad med fackpersonal både från FFI, UIB och försvaret. FFI inkallade också till ett större möte den 13 sept. 1984, där deltog fackfolk från institutet för energiteknik, universitetet i Oslo UIO, UIB och FFI. Här diskuterades fenomenet. Det blev bestämt att en ny fältaktion borde genomföras. Projektgruppen utarbetade en plan för en ny fältaktion. Instrumenten sattes återigen upp i Hessdalen under 14 dagar, denna gång från 14-28 januari 1985. Deltagarna kom från Norge, Sverige och Finland. Som mest var det 40 personer ute på fältet. Under denna tid var vädret mycket dåligt och nästan inga observationer gjordes.

En av dagarna var vädret så dåligt att en räddningsaktion blev nödvändig, för att hämta fältforskare på en av stationerna, fältaktionerna fortsatte under 14 dagar, men, nu utan instrument och endast 3 deltagare. En intressant observation gjordes under denna tid.

Projektet 1984-1985 blev bra presenterat i tidningar och media, många journalister besökte Hessdalen och projektets huvudkvarter. Information sändes också till utlandet. Professor J Allen Hynek kom även han till Hessdalen. Hynek var som dom flesta vet en föregångsperson när det gäller UFO-forskningen. I februari 1985 kom han alltså direkt från USA, för att titta på projektet. Han deltog även på mötet i universitetet i Oslo den 29 jan. 1985. Hynek tog på sig uppgiften att starta en faddergrupp, som skulle hjälpa projektgruppen, och han skulle skriva artiklar i vetenskapstidskrifter, (Nature m.m.). Tyvärr blev Hynek allvarligt sjuk bara några månader senare. Han dog sedan i april 1986, och fick aldrig chansen till uppgifterna inom projekt Hessdalen.

Perioden från 1985-1993.

Det blev ett stort behov att informera om Hessdalen och fenomenen för vetenskapsmän, så att dom skulle ta det på ett seriöst sätt. Hessdalsprojektet var tabulagt för många, speciellt för att massmedia döpt det så snabbt till UFO. Nu var det nödvändigt att få fenomenet avmystifierat och dokumenterat så att vetenskapen kunde bli intresserad. Dom måste engagera sig i större utsträckning än tidigare. En mycket intensiv informationskampanj startade.

Medlemmar i projektgruppen höll föredrag i olika föreningar, på skolor och diverse konferenser både inom och utomlands. Totalt har det hållits 100 föredrag, fördelat mellan Erling Strand, Odd-Gunnar Röed och Leif Havik. Andra utländska föredrag om projekt Hessdalen har hållits i: "Second International Symposium, on Ball Lightning" Budapest 1990.

- Topical meeting on Microwave Discharge at Atmospheric Pressure Rydberg Matter. Moskva 1992.
- "Vizitum 93" i Salzburg Österrike 1993.
- Second EURO-SSE Conference, Glasgow 1994.
- "First International Workshop on the Unidentified Atmospheric Light Phenomena in Hessdalen" 1994.

Andra konferenser kan nämnas:

- Yorkshire 1986.

- BUPORAS Konferens i London 1987
- BUPORAS Konferens i Sheffield 1991
- II Lyon Konferens i Lyon 1993.

Medlemmar i projektgruppen har diskuterat med forskare på dom olika områdena om Hessdalsfenomenen. Det har skrivits om Hessdalen i den franska *Mysteries* i maj 1993. I spanska *Mas ALLA* I dec.1993, och i den kända ryska vetenskapstidningen *PHYSICS-USPE* Khi 1994.

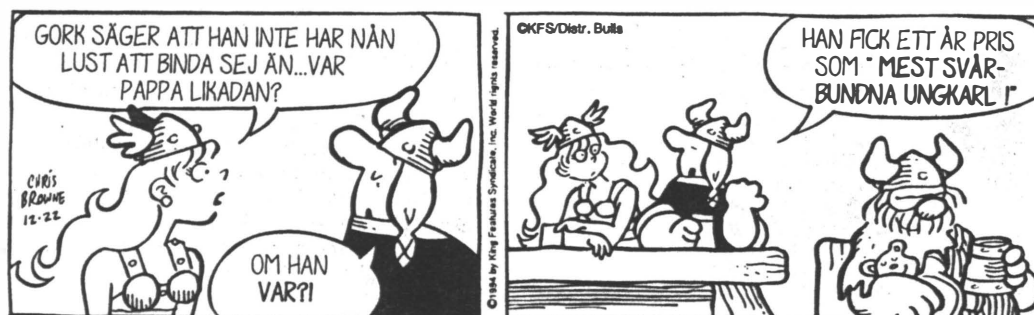
NYHETER FRÅN HESSDALEN

På Plats i Hessdalen. Erling Strand håller i det nya projektet.

Foto: IVAN LARSEN

Hagbard

TITTADE EFTER METEORITSKUR OCH FICK SE CIGARRER.

Ur DANSKA SUFOI.

I augusti 1995 var det ovanligt mycket meteoritregn (Persiderna). Kim och Susi i Wivå, beslöt att lägga sig på terassen vid deras hus på kvällen, dom ville se några av de många stjärnfallen. Det var en aning kallt, så de hade flera täcken över sig, men frös trots det en aning.

De såg också stjärnfall, de fick även se något annat på köpet, som dom inte förväntat sig att se. Mellan kl. 23.30 och 24.00 såg dom båda ett avlångt mahognyfärgat fenomen komma fram över himlen. Det for från öst mot väst, och Susi reste sig för att titta närmare på det. De såg båda hur det försvann i västlig riktning i karlavagnen. Det bara försvann på himlen, som om det släcktes.

Fenomenet var avlångt, men något kortare än en cigarr. Det var orange-brunt i färgen. Båda observatörerna menade att det inte lyste av sig självt, utan det reflekterades av annan ljuskälla. Färgen var alltså på översidan av fenomenet.

Efter 10-15 sek. kom fenomenet igen. Denna gång var det inte 1 utan 2. Dom såg ut som det första fenomenet. Båda dessa for parallellt och i samma riktning och hastighet som det första föremålet. Alltså kom det från öst mot väst. Färgen var också densamma. Enda skillnaden denna gång var att ett av fenomenen gjorde några små svingar på himlen.

En vecka efter observationen vände sig observatörerna till SUFOI. De har sedan haft kontakt både via telefon och hembesök.

Båda observatörerna har givit ett mycket bra intryck av händelsen, och de var mycket exakta i sina berättelser. Alla föremålen har farit hastigt över himlen, och vid en rekonstruktion visade det sig att obstiden varit ca 7-8 sek. Storleken av föremålen blev utmättade med utsträckt arm till 12 mm, alltså lite större än månen.

Så när som på ett par runkter var dessa 2 vittnen eniga. Kim tyckte formen var lite mera långsträckt i förhållandet mot Susis angivelse. Färgen var också en aning avvikande emellan dom.

Ingen av observatörerna hade någon förklaring på denna observation, eller till vad fenomenen kunde varit eller hur dom blivit upplysta. Dom bor i ett villakvarter och där finns ingen industri eller liknande i närheten. Men dom vidhåller att föremålen inte lyste av sig själva, utan reflekterade av annan källa.

SUFOI har inte kunnat finna någon förklaring på denna observation. Fenomenet är så helt olikt andra kända fenomen, så dom kan uteslutas såsom flyg, satelliter och meteoriter. Ballonger kunde vara en möjlighet, men på grund av vinden och fenomenets karaktär 2 gånger, är det nog knappast troligt.

DANMARK: Per Andersen.

ÖVERSÄTTARE: Gudrun Andersson.

NYA RÖN

Ny mystik kring Tunguskakometen

ASTRONOMI Den 30 juni 1908 föll en bit av en komet ned på jorden. Nedslaget skedde vid den steniga Tunguskafloden i ett helt öde område av Sibirien. Det var ett så våldsamt nedslag att energin som frigjordes motsvarade 650 Hiroshimabomber. Ett område stort som Gotland raserades av tryckvågen, och dånet kunde höras 1 300 kilometer bort.

På grund av den otillgängliga terrängen och den politiska situationen i Ryssland kunde man först 1927 utforska nedslagsplatsen. Till forskarnas stora överraskning fann man emellertid inte – varken på denna eller senare expeditioner – rester från den enorma meteoriten.

Det mysteriet har ända sedan dess sysselsatt forskarna. En förklaring kan vara att explosionen, som inträffade på åtta kilometers höjd, har krossat hela meteoriten till stoft, som sedan slungades ut i stratosfären.

Men, säger forskarna, vi borde ändå kunna se resterna av explosionen – om inte i den sibiriska ödemarken, så på Grönlands inlandsis. Inlandsisen är nämligen

ett mycket trovärdigt vittne till vad atmosfären har varit utsatt för under de senaste 150 000 åren. Det många kilometer tjocka istäcket har de senaste åren skvallrat om större vulkanutbrott, kärnva-penprov och industriföroreningar. Stoftpartiklarna har dalat ned på isen och senare täckts av ett nytt lager is. Genom att borra ut en kärna ur isen har forskarna till exempel kunnat se asklagret från Pompejis utbrott 79 e Kr.

En dansk forskargrupp har nu undersökt en bit av borrhärnan från tiden omkring 1908. Det förvånande resultatet är att de inte kan finna någon ökad mängd av grundämnet iridium avlagrad i isen. Iridium kommer från rymden, och därför borde man hitta en hög koncentration av grundämnet i isskiktet från år 1908.

En lösning på den snart 90-åriga gåtan kan vara att kometen innehöll mycket mer is, gaser och organiska ämnen än forskarna hittills har trott. Därmed finns det inga fasta rester, som det skulle finnas om meteoriten innehöll den normala mängden av sten och metall.

När en meteorit slog ned i Sibirien, knäcktes träden som tändstickor. Forskarna har aldrig hittat rester av kometen.

NYA RÖN

**Fynd
tonar ned
mannens roll**

Kvinnor skötte det viktigaste hantverket på jägarstenåldern för 27 000 år sedan

Så sant...

Alla goda ting i livet är antingen förbjudna, syndiga eller innehåller för många kalorier.

LITE ASTRONOMI

VISSTE DU ATT ETT LJUSÅR ÄR:

Ljusetets hastighet är ungefär 300.000 km i sekunden. På ett år hinner ljuset 9.500.000.000.000 (9,5 biljoner) km. Denna sträcka kallas ett ljusår.

Visste du att:

Solen ligger 8 ljusminuter från oss.

Proxima ligger i Kentauren	4,2	ljusår från oss
ALFA A "- i "-	4,3	"- "-
ALFA B "- i "-	4,3	"- "-
Barnards stjärna i Ormbäraren	6,0	"- "-
Wolf 359 ligger i Lejonet	7,7	"- "-
BD+35gr2147 "- i Stora Björn	8,2	"- "-
UVA ligger i Valfisken	8,4	"- "-
UVB "- i "-	8,4	"- "-
Sirius A "- i Stora hunden	8,6	"- "-
Sirius B "- i "-	8,6	"- "-
Ross 154 "- i Skytten	9,4	"- "-
Ross 248 "- i Andromeda	10,4	"- "-
Epsilon "- i Eridanus	10,8	"- "-
Ross 128 "- i Jungfrun	10,9	"- "-
61 A "- i Svanen	11,1	"- "-
61 B "- i Svanen	11,1	"- "-

Vad vet du om PLUTOS vikt?

Ju mer en planet väger, desto snabbare rör sig dess månar runt planeten. Månlösa planeter är svårvägda. Ännu i början på 70-talet trodde man att Pluto vägde nästan lika mycket som jorden. När Plutos måne Charon upptäcktes 1978, insåg man att Plutos vikt bara är några promille av jordens.

Solfläckar

Solfläckar är områden på solsidan som ser mörka ut eftersom de har lägre temperatur än sin omgivning. Om du använder en kikare på rätt sätt, kan du se solfläckar om det finns några. Deras antal varierar.

Den 5 juli är jorden längst från solen.

Jordens avstånd till solen varierar. På fredagen den 5/7 kl. 20.00 är det som störst. Vi har då sommar, men på södra halvklotet är det vinter.

Årstiderna beror inte på avståndet till solen utan på solens höjd mitt på dagen.

Meteorsvärmen Perseiderna, 12 augusti.

Årligen passerar jorden genom flera kometbanor. Där finns små kometbitar som ger upphov till stjärnfall, som kommer från en viss punkt på himlen. Perseiderna delar bana med Komet Swift-Tuttle, som passerade de inre delarna av planetsystemet 1992. Natten till måndagen den 12/8 och nätterna därikring kommer man att se stjärnfall komma från Perseus. Det kan bli 20 talet på en timme. Nätterna störs inte av månsken.

Höstdagjämning

I år sker det den 22 september kl. 20.00. Dag och natt är faktiskt inte lika långa mer än ett par dagar efter höstdagjämningen.

Astronomerna menar att det är den tidpunkt då solen passerar gränsen mellan den norra och den södra halvan av himlen.

Månförmörkelse

Fredagen den 27 september inträffar en total månförmörkelse. Månen är helt förmörkad från kl. 4.19 till 5.29. Hela denna natt mellan torsdag-fredag står månen nära planeten Saturnus. Förmörkelsen börjar kl. 2.12, den når månens halvskuggas yttre gräns. Halvskuggan är så ljus, att man inte märker att förmörkelsen har börjat.

Månen rör sig sedan in i halvskuggan. Månen når helskugga kl. 3.12. Strax innan kan det ses med blotta ögat, kl. 4.19 är det en total månförmörkelse, kl. 5.29 tittar så månen fram igen ur helskuggan. Kl. 6.36 har månen helt lämnat helskuggan.

Nästa månförmörkelse

Inträffar tidigt den 24 mars 1997. I Sverige går månen ner under förmörkelsen.

Solförmörkelse 12 oktober.

Före solnedgången lördagen den 12 oktober skymmer månen en del av solskivan. Detta kommer att synas från hela Sverige. Titta aldrig direkt på solen. Det skadar dina ögon. Använd kikare som projektor. Ta reda på hjälpmedlen. Förmörkelsen börjar kl. 15.00. Den börjar först i nordvästra Lappland och sist i sydöstra Gotland. Förmörkelsen är störst ca 16.00, den blir ganska stor.

Nästa förmörkelse

Nästa solförmörkelse kommer den 9 mars 1997. Då är den inte synlig från Sverige.

15.
Nästa totala solförmörkelse som ses i Sverige sker den 16 oktober år 2126. (Då finns ingen av oss med.)

Sommartiden slutar.

Tidigt på söndag morgon den 27 oktober är sommartiden slut. Klockan 3 ställs klockan tillbaka, så att den blir 2.

Meteorisvärmen Leoniderna.

Från stjärnbilden Lejonet kommer Leoniderna. Så vänd din blick mot Lejonet måndagen den 17-18 november.

Meteorsvärmen Geminiderna.

Geminiderna delar bana med småplaneten Phaeton. Natten till lördagen 13-14 december, och nätterna därikring kommer det stjärnfall från stjärnbilden Tvillingarna.

Meteorsvärmen Kvadrantiderna.

Nätterna kring den 3-4 januari, 1996-1997 kan man se stjärnfall från stjärnbilden Björnvaktaren.

Södra korset.

Södra korset som inte kan ses från Sverige, är himlens minsta stjärnbild. De fyra ljusa stjärnorna som bildar korset gör den lätt att få syn på. I stjärnbilden ligger kolsäcken, ett mörkt moln som man med blotta ögat kan se avteckna sig mot Vintergatan.

Ett av naturens mysterier löst:

ETT STRÅLANDE MÖNSTER!

Solobservatorier redan på 800-talet? Ja, det är faktiskt sant. För en tid sedan upptäcktes från rymdforskare grottor i Arizonas och New Mexicos öknar, där indianfolken inrättat, dåtidens solobservatorier. De består av ristningar och tecken som träffas av ljus.

Av Anders Palm

□□ Ett antal urgamla solobservatorier har upptäckts av en amerikansk rymdforskare i Arizonas och New Mexicos öknar i sydvästra USA.

Solobservatorierna är ett bevis för att de försvunna indianfolken hade en mycket högre civilisation än man hittills trott.

Observatorierna består huvudsaken av ristningar och

tecken i grottor, där solstrålarna faller in enligt bestämda mönster vid vissa tidpunkter på året. Det gäller framför allt vid vinter- och sommarsolståndet, samt under höst- och vårdagjämningen.

Tidigare har ingen kunnat tyda tecknen i grottorna. Därför har man inte heller förstått deras innebörd.

Nu vet man att de indianska solobservatorierna är en motsvarighet till Stonehenge och andra liknande observatorier i den gamla världen.

Det undersökta området i USA var tätt befolkat av indianer mellan åren 800-1450 e Kr.

Vid den sistnämnda tidpunkten lämnade innevävarna landet av okända skäl. De

övergav sina åkrar, sina bevattningsanläggningar, sina vägar och byar.

Totalt har den amerikanske rymdforskaren dr Robert Preston funnit 14 solobservatorier belägna upp till 50 mil från varandra. Det tyder på att indianerna använde samma tideräkning och hade en gemensam kalender.

Bilstopp med effekter:

Den 29 september 1995 kom en ung man körande mellan Givé och Vejle. Han hade sin hund med sig i bilen.

Klockan var ca 21.30 när motorn plötsligt började att hacka flera gånger, sedan försvann ljuset och instrumentpanelen uppförde sig vansinnigt. Visarna for fram och tillbaka. Vindrutetorkarna startade av sig självt.

Till slut dog även motorn ut helt och strömmen försvann. Mannen blev stående still mitt på den mörka landsvägen.

Plötsligt tändes ett kraftigt ljus rakt över bilen. Mannen öppnade dörren och tittade uppåt. Till sin stora förvåning såg han en stor skiva där, den var 12-15 meter i diameter. Den hade en mängd skarpa lampor som cirklade runt. Skivan svävade ljudlöst över bilen, ca 3-4 meter upp.

Efter en kort tid blev ljuset svagare och skivan for framför bilen, den svävade ljudlöst fortfarande, den for bakom några träd som stod vid vägen.

Det gick flera minuter innan mannen hade fått hunden lugn och sig själv. Han fortsatte sedan sin resa.

Trots att familjen och vänner bad mannen ta kontakt med SUFOI gick det flera veckor innan han gjorde det.

Den 18 nov. hade Amts Folkeblad artikeln med i tidningen. Samtidigt uppmanades flera vittnen att höra av sig till SUFOI.

Det inkom 7 rapporter i snabb följd. Senare hade även Danmarks Radios kanal 94 i Vejle en direktintervju med SUFOIS rapportörer om saken. Vad hände egentligen med bilen? Hur reagerade hunden? Vad hände exakt? Hur såg UFOt ut från sidan? Hur lång OBS-tid var det? Fanns det vittnen till bilstoppet?

SUFOI arbetar med en grundlig undersökning av denna spännande observation. I nästa nummer av UFO-NYT hoppas vi kunna komma igen med flera detaljer och kanske få svar på några av frågorna.

Stor aktivitet i Danmark.

Under perioden juni-november 1995 hade 207 observationer inkommit till SUFOI. Av dessa rapporter omfattade 176 observationer den senaste 6 månaders perioden. Detta är ett högre antal rapporter än under de senaste åren under samma tid. Som exempel under 1994 inkom 199 observationer.

En av orsakerna till denna uppgång kan vara det stora media-intresset för UFO under året. Intresset kulminerade den 18 oktober 1995 när SUFOI deltog i TV 2. Dagarna efter mottog vi många observationer. Oktober toppar också listan med hela 52 observationer.

FÄLTFORSKARE: AF TOKE HAUNSTUP och TORBEN BIRKEHOLM.

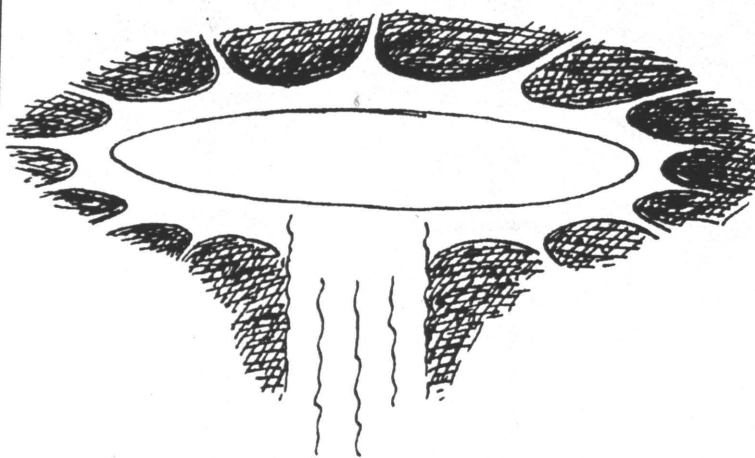
UR TIDNINGEN: DANSKA UFO-NYT.

ÖVERSÄTTARE: Gudrun Andersson.

AF TOKE
HAUNSTRUP &

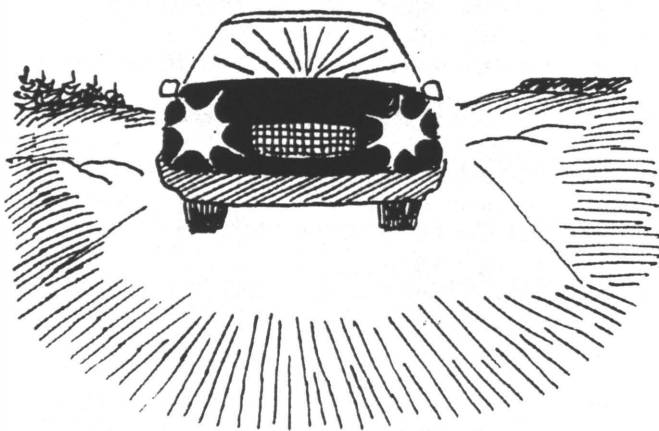
TORBEN
BIRKEHOLM

– Vaktmästaren, det ligger
en hörapparat i min soppa!
– Va???

*Sådan opfatter
en tegner den
usædvanlige
bilstandsning
ved Give den
29. september
1995.*

*(Tegning: Vejle
Amts
Folkeblad,
18.11.95)*

**Gör din
röst
hörd!**

Skriv gärna till

Västerbergslagens UFO förening

GROTTSAGAN.

En man med stora starka spelande muskler sitter vid grottnynning-
en i skymningen,han skall invänta natten och himlens tecken. Det
har i denna Grotta och vid hans hård fötts ett gossebarn under dag-
en. Detta barn är inte lik dom övriga barnen i grottan. Det föds
inte många barn,så dom som föds blir mycket varmt mottagna. Denna
gosse har emotsatt till dom övriga,ljust skinn och solsken till
hår,hans ögon hade vattnets färg när solen glittrade i det. Hur
kan det se ut så här? Vår stam är mörkhyad,med mörkt hår och mörka
ögon. Stammens innevånare väntar nu på nattens tecken. Flickan som
fött barnet,tycker att det är det vackraste hon sett. Hon vaggar
barnet stilla. Hon sluter sina ögon och minns den ljusa varelsen,
som hade tagit hennes hand och lett henne till den stora öppna
stäppen. Där hade funnits saker och ting som hon inte förstått,men
inget ont hade hänt henne. Barnet som nu låg i hennes armar var på-
fallande lik denna varelse.

Mannen såg hur sista härden slocknade för natten,han hörde snus-
ningar runt om i grottan där barnen hade somnat in. Ljusen på him-
len tändes och allt vr stilla. Plötsligt hände något mycket märk-
ligt,ett "STORT SOLRUNT KLOT" kom farande från,ja,vadå? Det stann-
ade till över stäppen,mannen såg hur månstrålar letade sig fram
genom marken,han såg hur en hare förskräckt hoppade fram ur en
buske. Vad var detta för tecken?

Det solrunda klotet gled sedan sakta fram över stäppen och upp
mot grottan där mannen satt. Det stannade bara en liten bit däri-
från. Nu var mannena ögon så tårade av det starka ljuset,och upp-
levelsen hade skakat honom djupt. När han och de övriga i grottan
kom till sans igen,var solklotet borta. Dom beslöt att detta ald-
rig skulle glömmas bort,så dom etsade in denna bild av solklotet
i denna innersta delen av grottan. Dom turades om att knacka i
stenen först,ovana som dom var vid denna handling. Dom satt många
kvällar vid sina hårdar och talade om denna händelse,och gossen
skulle namnges,men till vad? Flickan som fött gossen löste saken
genom att säga,Han skall ha namnet Stråle. Han kom till genom en
stråle,och nu har det visat sig strålar vid grottan. Hans far var
nog också en stråle,för hon kunde inget annat minnas.

Gossen växte sakta upp,han blev slankare än sina medbröder i
grottan. Han var inte lika armstark,men han löste många problem
som andra inte alls tänkt på.

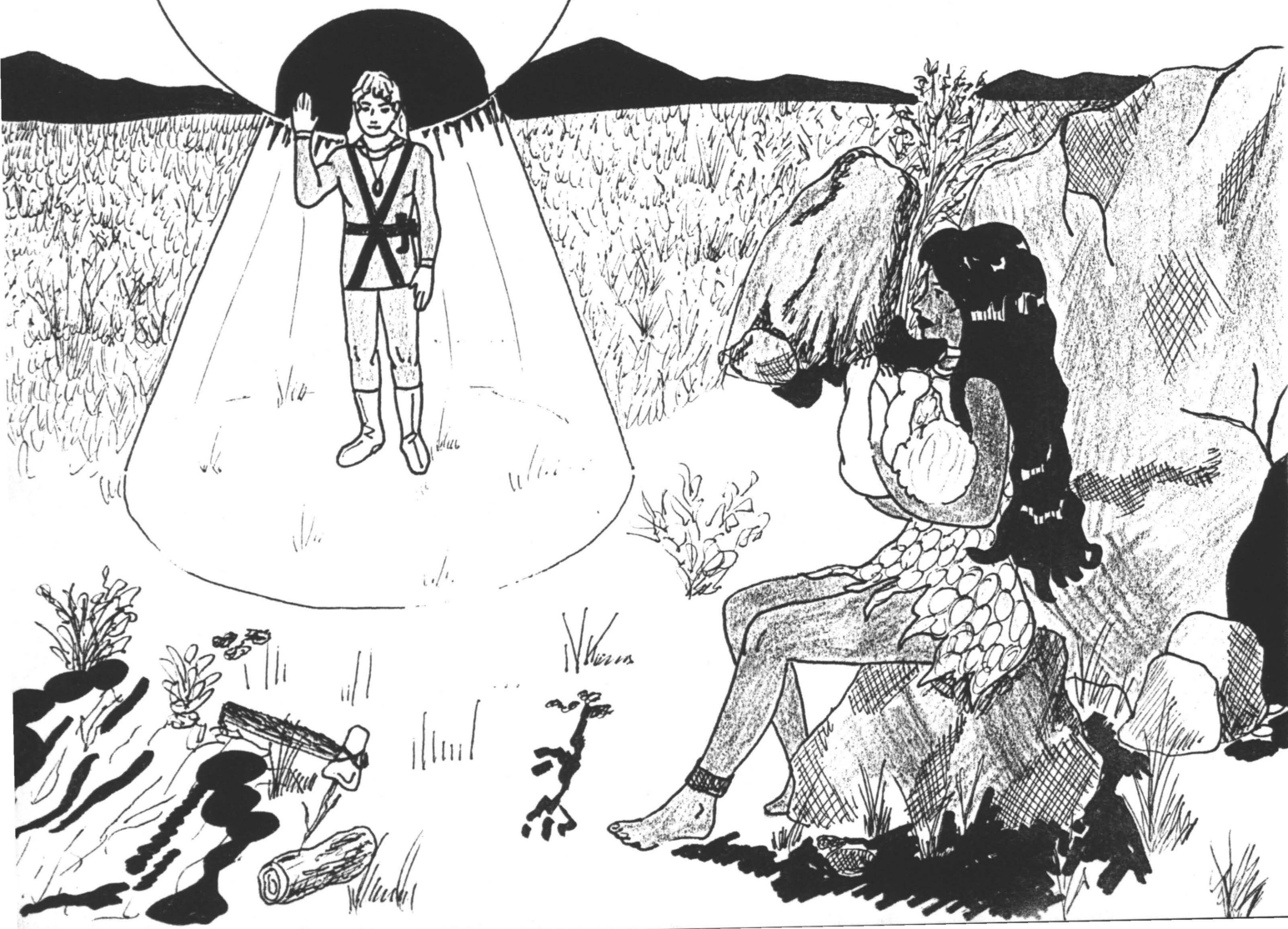
Han gjorde jakten säkrare, han fiskade upp fisken på krokarna han tillverkat själv. Gossens hud förblev ljus, och solskenet i håret förblev så. Han levde sin ungdom nära sin mor, han var udda i sin grotta. Flickan som fött strålen förblev själv, ingen i grottan vågade ta henne till sin härd. Detta var mycket ovanligt att en kvinna med barn levde vid egen härd, men det hände. Dom led inte nöd på något, mat och skydd hade dom.

Ett år efter pojken 10:de levnadsår hände det något mycket märkligt. Pojken och kvinnan var på stäppen för att jaga hare, när ett ofantligt stort klot kom farande ner mot dom. Det hördes ett starkt sus, som av många träd i storm. Det stannade och blev stilla. Stammens innevånare fick se en lika ljus varelse i skinnet som pojken, komma ut från klotet. Det tog pojken och kvinnan i hand, förde dem in i klotet. Klotet steg i höjden och försvann. Grottfolket byggde efter detta en stenhäll på platsen, och varje år vid denna tid, försöker dom att åkalla klotet tillbaka.

Hur tolkas denna berättelse?

Saga, myt, sanning, UFO-händelse?

Av: Gudrun Andersson.

UFO-teorier - SPEKULATIONER - SANNING - KULT.

En UFO-observation är något alldeles extra som kan hända en människa. Personen som ser något som den aldrig tidigare har skådat, har stora svårigheter att beskriva en tingest av denna typ. Personer måste ta till de mest liknande ting som finns i deras närhet. Detta försvårar alltid en bra helhet hos rapportören. Man beskriver färger, men säger, det såg inte riktigt ut så, för dom har aldrig tidigare skådat en sådan lyster eller färg. (Det finns tydligen färger som vi ännu inte uppfattat, eller vad då?) Dessa försök till beskrivningar av ufos, får mig att tänka på Hsekels berättelse, vad såg han i verkligheten? Hur många likadana berättelser finns det inte i bibeln? Det måste finnas källor som har berättelser kvar, utan omskrivningar. Varför ifrågasätter ingen dessa beskrivningar?

Bibeln är kanske vårt enda bevis, för att det förekommit någon form av besök av väsen uppifrån. Den är även en lärobok om hur människor skulle leva för att må någorlunda bra i en ond värld. Den tar upp hygien och olika läkedomar, kosten m.m. Människor hade tydligen på denna tid mycket dåliga grunder, varför levde hon inte i ett med naturen? Var det nu som medvetandet vaknade hos människan? Kan det vara möjligt?

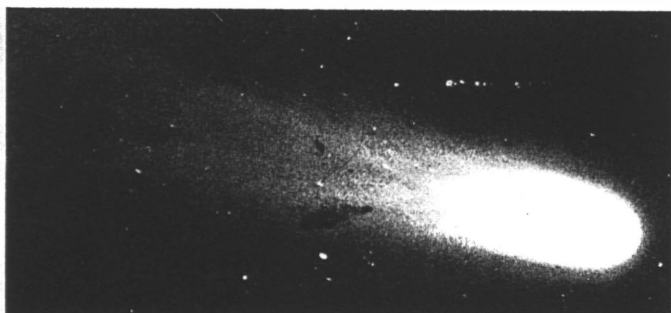
Kristendomen blir snart 2000 år, men vi byggde pyramider och många andra ståtliga verk långt tidigare, hur kunde det komma sig? Säkert hade vi människor långt tidigare medvetet sökt något uppåt, med tanke på alla höjder och trappor, och så till slut altare som stod överst. Men frågan kvarstår för oss, varför kom allt bra uppifrån?

Alla dessa profeter på den här tiden hade höga ämbeten eller förmågor att arbeta sig till toppen. Finns det några likheter med dagens "utsedda" UFO-förespråkare? Dåtidens profeter fick stora visdomar och läkrkonstens makt att hela människor. Det fanns alltid vittnen till deras observationer, är det så idag med de "utvalda"? Vill med dessa rader få igång ett tänkande, kan det vara så eller så?

Vill även säga att bibeln är en mycket intressant lärobok eller historiebok. En högre makt finns säkerligen, men inte som kyrkor, samfund av alla slag vill framställa denna makt. Människan kom på att med dessa profeter kunde dom hålla oss övriga människor i ett järngrepp, för vem ville drabbas av Herrens ilska?

Idag ser vi resultaten av alla olika samfund som finns på denna jord. Jag tror inte att det var så de menade, "dåtidens profeter". Eller är det så att en högre intelligens ej bör påverka en lägre, för det blir den lägres död? Utplånar inte vi dom små spillror till stenåldersfolk, som lyckats till nu hålla sig undan oss. Har 2000 år verkligen förändrat oss, till det bättre?

Gudrun.

Kometsvansar bildas, när solvinden trycker bort gas och stoft från kometen. Därför blåser svansen bort från solen.

Riktas kometers svansar alltid bort från solen

► **Hur uppstår kometers svansar? Är det riktigt att svansen alltid riktas åt samma håll, när kometen rör sig runt solen?**

► Astronomerna observerar omkring fem nya kometer varje år. Gemensamt för dem alla är att deras svansar alltid är riktade bort från

solen. De långa svansarna bildas, när ljuset från solen och den så kallade solvinden träffar kometen. Gaser och stoft blåses bort från kometens kärna, och därför pekar svansen alltid bort från solen.

Egentligen har en komet två svansar – en gassvans och en inte lika synlig stoftsvans.

Gassvansen skapas av solvinden, som blåser bort från solen med mellan 400 och 800 kilometer i sekunden. Denna svans är ofta ganska stark, eftersom den återkastar

solljuset. Därutöver sänder atomerna i svansen också själva ut ljus.

Stoftsvansen bildas av strålningstrycket från solljuset. Även om detta är svagt, kan det påverka de otroligt små stoftpartiklarna i kometen. Stoftet får dock inte lika hög hastighet som gaserna i gassvansen, och därför är stoftsvansen ofta böjd.

Stora kometsvansar kan vara lika långa som avståndet från jorden till solen – alltså cirka 150 miljoner kilometer.

► De gamla egyptierna definierade en timme som en tolfedel av den tid som går mellan solens upp- och nedgång.

● Ljuset tar åtta minuter på sig för att tillryggelägga de 150 miljoner kilometerna från solen till jorden.

► Om man sätter jordens ålder till ett år, så har människorna bara funnits ett par timmar på slutet.

Nu ser man explosion för sex miljarder år sedan

ASTRONOMI En internationell grupp astronomer har nu sett ljuset från den hittills mest avlägsna supernovan, en stjärnexplosion, som någonsin observerats.

Forskarna har just analyserat bilderna från ett stort spegelteleskop i Chile. De drar slutsatsen att stjärnexplosionen ägde rum för sex

miljarder år sedan, d v s innan solsystemet och jorden tillkom. Astronomerna kunde bara se ljuset från explosionen i cirka två månader, eftersom det efter hand blev svagare och svagare för att till sist helt försvinna.

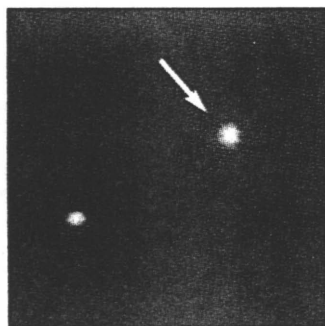
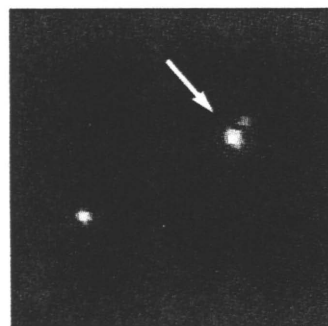
Supernovan kan bland annat bidra till att kasta ljus över universums ålder. Den befann sig nämligen i en galax, som rör sig bort från oss med en hastighet av 116000 kilometer i sekunden – eller mer än en tredjedel av ljusets hastighet.

Med hjälp av supernovan är det därför i princip möjligt att beräkna avståndet till galaxen, och därmed kan man också bestämma den så kalla-

de Hubblekonstanten. Om man känner till storleken av denna konstant, kan man beräkna universums ålder.

Astronomerna har beräknat att supernovan, när den

var som allra starkast, lyste inte mindre än sex miljarder gånger så starkt som solen – ett värde som dock bara är känt med en noggrannhet på omkring 20 procent.

Astronomerna kunde i knappt två månader se den hittills mest avlägsna stjärnexplosionen med ett teleskop i Chile. Det första fotot är från 3 april, det andra från 28 maj.

SENASTE NYTT OM RAUNI LEENA LUUKANEN.

-från föregående nummer.

Vi har fått en del reaktioner på raderna som skrevs i förra nr. Det hade varit omöjligt att trycka dessa rader om inte källorna till dom varit tillförlitliga.

Grunden att vi tog i så brutalt var, när människor beundrar en person, som inte har ett endaste fakta att lägga på bordet, måste det sägas ifrån. Tilläggas kan att hon reagerar irriterande på andra som skriver samma slags böcker som hon själv. Är hon rädd att tappa sin kundmarknad? Världshistorien har haft en del liknande personer genom åren och folk lär sig aldrig. Dessa personer producerar falska filmer och bilder, och fortsätter att skriva tidningar och böcker runt om i världen utan urskiljnad (Georg Adamski, Edvard Meier, Paul Villa, Rex Heflin och så den norske Kristian Vaag för att nämna några). Världen vill tydligen bedragas, vi kan bara be våra läsare att sansa sig och vara kritiska till de som skriver böcker, och som dessutom lever på det. Dom kan i regel inte bevisa sina påståenden, men väntar sig att folk skall tro på det.

Märk väl, vi säger inte att det är fel det dessa människor påstår, men det är fel att påstå att de är sanna, utan något som helst bevis för saken.

Vi hoppas med detta att vi slipper ta till stora bokstäver i framtiden.

Odd Gunnar Røede.

Översättare: Gudrun Andersson.

NY TEORI

Torka utrotade mayafolket

ARKEOLOGI Det var brist på regn som utplånade maya-indianernas kultur. Det anser i varje fall en forskargrupp vid University of Florida i USA. Därmed fogar de en ny teori till raden, som försöker förklara varför mayakulturen i Mellanamerika bröt samman omkring 750–900 e Kr.

Forskarna har hittat en möjlig förklaring på botten av Chichancababjörn mitt på Yucatanhalvön i Mexiko. Sjöns botten har nämligen den speciella egenskapen att den avlagrade kalken och gipsen ger en vink om hur klimatet tedde sig en gång.

En borrhärna från sjöbotten avslöjar att när klimatet är torrt finns det mycket gips i bottenlagret – på motsvarande sätt är det ont om gips, när klimatet är regnigt och fuktigt. Mätningarna visar att klimatet på halvön var ovanligt torrt under åren 800–1000 e Kr.

Det motsvarar ungefär perioden, när mayakulturen försvann. Därför fastslår forskarna att den dödande torkan blev mayafolkets öde.

Romarna förbannade fienderna

ARKEOLOGI Femtio förbannelsetavlor har hittats i en brunn i den israeliska staden Caesarea Maritima under utgrävningar av resterna från konung Herodes palats.

Tavlorna är från det första århundradet e Kr, när det gamla kungapalatset var huvudkvarter för den romerske guvernören över provinsen Judéen. På blytavlorna har romerska medborgare ristat in förbannelser på namngivna fiender, varefter tavlorna har kastats i en brunn i hopp om att underjordens gudar

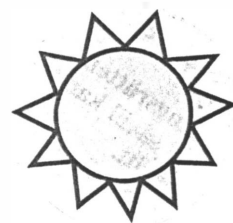
eller de avlidnas andar skulle verkställa förbannelsen.

Den romerska traditionen påminner om den i antikens Athen, där medborgarna kunde döma en annan medborgare till landsförvisning genom att på en krukskärva skriva namnet på den som de ansåg skulle landsförvisas. Var en majoritet mot en medborgare, blev denne utvisad ur landet.

NYA RÖN

HAR BITAR AV MÅNEN FALLIT NED PÅ JORDEN?

Fråga:

Är det några av de meteoror, som fallit ned på jorden, som härstammar från månen?

Svar:

Ja, det håller man för troligt. På sydpolens is har man hittat flera meteoror och en del av dessa härrör möjligen från månen eller Mars. Det är ingen tillfällighet att dessa meteoror finns just vid sydpolen. På senare år har nämligen meteorjakten koncentrerats speciellt till detta område.

Här har man funnit närmare 5000 bitar av meteoror och det gör ju sydpolen till ett mycket attraktivt område för meteorjägarna.

Orsaken till de många meteorfynden är att isen på sydpolen är i konstant rörelse ut mot kusten. Meteoror, som faller ned på sydpolens is, kommer naturligtvis att borra sig djupt ned i isen och snabbt täckas av snö. Så småningom - kanske efter några tusen år - når emellertid isen fram till kusten. Där kan isströmmen hejdas av ett högt berg.

De starka vindar, som konstant blåser över Antarktis, kommer efterhand att blåsa bort de översta lagren av snö och is och på det sättet blotta meteorerna, som på så sätt blir tillgängliga för forskarna.

I januari 1982 gjorde man ett extra spännande fynd på sydpolen. Det var en meteor, som bl.a. innehöll den sällsynta bergarten anorthosit.

Denna är en sällsynthet i vanliga meteoriter, men från Appollo-färderna vet vi att anorthosit förekommer rikligt i månbergen. En noggrannare kemisk analys av meteoren har dessutom visat en påfallande likhet med de månprover, som astronauterna förde med sig hem från de olika expeditionerna till månen.

Det är inte heller omöjligt att förklara hur ett stycke av månytan kan nå jorden. Månens tyngdkraft är nämligen bara $1/6$ av jordens. Om månen därför träffas av en meteor, kan bitar av månskorpan slungas ut i rymden. Vissa av dessa kan sedan mycket väl nå jorden.

Man har också funnit meteoriter, som möjligen härstammar från Mars. Totalt rör det sig om 9 meteoriter, varav en är funnen vid sydpolen. Analyser av radioaktiva ämnen i dessa meteoriter visar, att deras ålder bara är ca 1,3 miljarder år.

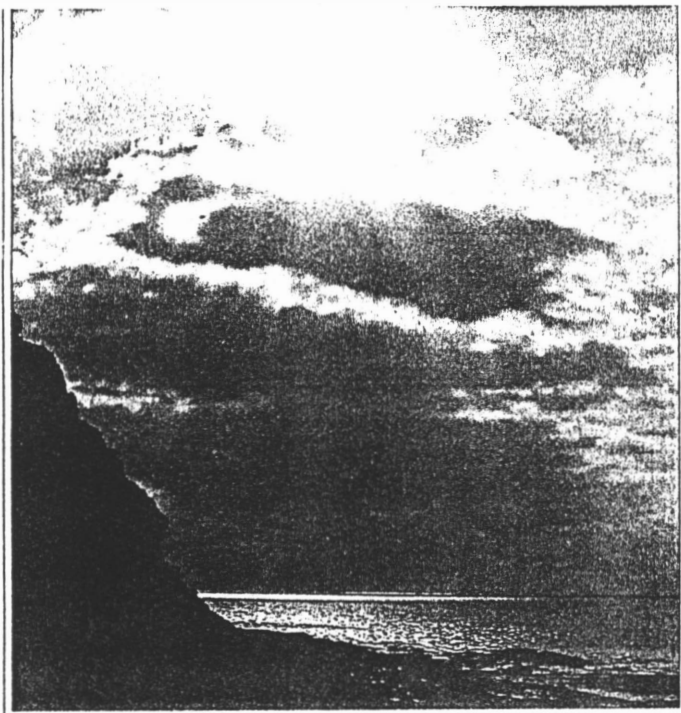
Det betyder att de är bra mycket yngre än nästan alla andra meteoriter, vars ålder överensstämmer med åldern hos resten av solsystemet, alltså omkring 4,5 miljarder år. Den låga åldern tyder på att dessa meteoriter kommer från en planet.

Månen kan knappast komma i fråga, dels på grund av meteorens kemiska sammansättning, dels därför att månen inte haft någon geologisk aktivitet under de senaste 3 miljarderna år.

Källa: Illustrerad Vetenskap.

I alla tider har människor försökt bevisa och förklara existensen av övernaturliga fenomen. Idag har forskningen kommit fram till många häpnadsväckande resultat!

FORSKARNA SOM FÖRSÖKER FÖRKLARA DET OFÖRKLARLIGA

Parapsykologin är vetenskapen som försöker förklara det synbart oförklarliga. Varsel, förningar, sann- drömmar, fjärrskådning, tankeläsning, upplevelser att vara utanför kroppen, kontakt med anhöriga som dött.

Det är inte precis någon ny vetenskap. I alla tider har vi fascinerats av det mystiska, sysslat med frågan om det finns något bortom det vi kan uppfatta med våra fem sinnen. Om det finns en andevärld. Något bortom döden.

Men det är inte lätt att fånga in ockulta fenomen och översinnliga upplevelser med vetenskapligt trubbiga tekniker. Ändå finns det parapsykologer som envisas med att försöka, och som fått resultat som är mycket svåra att bortförklara.

Tester på tankeöverföring

Tankeöverföring, telepati, är något som var och varannan människa varit med om. Vi börjar omotiverat prata om samma sak på samma gång. Eller så händer det att vi mitt i våra vardagliga sysslor plötsligt känner på oss att en god vän, som bor långt borta, är i nöd och behöver hjälp.

Tester på tankeöverföring har ibland gått till så att en person i ett rum fått titta på en bild, och en person i ett annat rum har försökt uppfatta vad bilden föreställer. Förvånansvärt ofta har försökspersonerna lyckats bättre än slumpen kunde förmoda. Man kan till och med tankeöverföra till någon som sover! Den kände sömn- och

drömforskaren Montague Ullman har gjort många sådana försök i sitt sömnlaboratorium i New York.

En person ligger och sover i ett rum. I ett angränsande rum sitter en annan person och koncentrerar sig på en bild där han lever sig in i motivet. När den sovande har drömt en stund väcks han och man frågar vad han drömde om. Ofta stämmer det med bilden!

Fram till 1969 hade Ullman genomfört 134 drömnätter, och resultaten bedömdes som 97 träffar och 37 missar.

Övernaturligt tjuvkikande

Psykokinesi heter det när man med tanken påverkar materiella ting, får bord att dansa eller klockor att ticka igång.

I ett laboratorieförsök fick en medial person med tankekraft en så kallad slumpgenerator att spotta ut åtskilligt fler ettor än nollor. En forskare ifrågasatte dock om han verkligen fick apparaten att producera fler ettor. Kanske kunde mediet på något sätt uppfatta när generatoren av en slump tänkte dra till med många ettor? Men i så fall har man ju bevisat något slags övernaturligt tjuvkikande: klärvoajans!

En del människor får saker att förflyttas genom sin blotta närvaro. På 60-talet hände märkliga saker på ett advokatkontor i Bayern: lysrör i taket föll i golvet, glödlampor exploderade, skarpa knallar hördes, alla telefonerna ringde samtidigt utan att någon ringt upp, en samtalsmätare registre-

rade telefonsamtal då ingen pratade i telefon. Ett 175 kilo tungt dokumentskåp flyttade sig 30 centimeter ut från väggen! Tavlor roterade.

Fenomenen undersöktes av fysiker på Max Planck-institutet i München. Efter ett tag fann man att de mystiska händelserna bara inträffade då en 19-årig flicka, Annemarie, arbetade på kontoret. När hon slutade tog också störningarna slut.

Den här typen av händelser är ovanliga, men inte unika. Cirka 500 fall har rapporterats. Spiritisterna brukar kalla det poltergeist, som betyder "bråkig ande". En mer vetenskaplig benämning är RSPK, som är en engelsk förkortning för "återkommande spontan psykokinesi".

Spöke till svärmor

Ofta visar sig de här fenomenen omkring en ung människa, i puberteten eller i psykisk kris. Själv var jag en gång sambo med en man som det bullrade rejält omkring. En gång flyttade sig en tung stekpanna ett par meter från spisen och landade på golvet med ett brak – fast ingen var i närheten. Porslin krossades, skåpdörrar öppnades av sig själva. "Det är bara mamma", förklarade sambon, vars mamma hade varit död i många år.

Healing, att människor kan bli fria från sjukdom genom handpåläggning, är också en form av oförklarlig påverkan. Fenomenet brukar förklaras med att det inte är helbrägdagörens kraft, utan suggestionsförmågan och tron hos den som blir helad, som gör underverk. Men i England har healern Matthew Manning helat möss och ökat aktiviteten av enzymet trypsin i en lösning, under kontrollerade försök i ett laboratorium.

Förmågan att förutsäga framtiden

Kan man förutsäga framtiden? Ja, vissa medier säger sig ha den förmågan. Och ibland händer det också att vanliga människor får varsel, känner på sig att något ska hända. Eller drömmer sanndrömmar. Efter en stor olycka i en kolgruva i Aberfan 1966 då 144 personer dog, samlade man in uppgifter från personer som hade haft förningar. 76 personer svarade. 24 av dem kunde bevisa att de före olyckan hade pratat med någon annan om sitt varsel.

Man kan invända att det inte var så svårt att gissa att det skulle bli en olycka i kolgruvan. Men de flesta av personerna som fått varsel bodde inte i närheten av Aberfan, och hade aldrig hört talas om förhållandena där!

En del mediala personer får inte varsel och

Forts på nästa uppslag

mer kroppslig och påtaglig. I dag dör människor anonymt på sjukhus och vi slipper befatta oss med den delen av livet.

75-80 procent av de spökhistorier Solveig granskat kan ha en naturlig förklaring, menar hon. Och visst kan människor också hitta på eller inbilla sig.

– Men alla dessa människor som genom århundradena berättat om gengångare kan ju inte ha varit tokiga! Själv har jag också upplevt en del. Och jag har ju faktiskt papper på att jag är klok.

Solveig berättar om när hon var liten och såg likbilen komma till huset mittemot, där det bodde ett äldre par som hette Öhqvist. När man bar ut kistan stod gubben Öhqvist i fönstret och vinkade. Så Solveig sa åt mamma att det är tanten Öhqvist som är död. Ett par dagar senare fick de veta att det inte alls var tanten som dött – utan gubben.

När Solveig gick i gymnasiet hade hon en biologilärare som kallades "Morfar", som dog en tisdagseftermiddag mitt under en lektion för en annan klass.

– På fredagen, när vi haft lunchrast och skulle gå in till biologielektionen, säger min väninna till mig: "Titta, där kommer Morfar." Så vi skyndade oss för att inte komma försent. Han gick före oss i trappan, klädd i sin vanliga trenchcoat, höga kängor, basker på huvudet. Det underli-

ga var att han inte verkade märka oss. När vi kommit uppför trapporna kom min väninna på: "Men herregud, han dog ju för tre dagar sedan!" Då försvann han. Solveig har också haft andra slags övernaturliga upplevelser.

– Sju år gammal, då jag var sommarbarn på ett lantställe i Västmanland, följde jag en dag med bonden när han skulle med kon till granngårdens tjur. Plötsligt befann jag mig utanför min kropp. Såg mig själv gående i skogsbacken, bakom kon. Samtidigt hörde jag en röst: "Vem är jag? Om jag är den som går där, vem är då den som iakttar? Om jag är den iakttagande, vem är då den som går där?"

Pingstpastor till pappa

Hon tror på reinkarnation och har haft upplevelser som stärker den tron. Spöken och reinkarnationstro – skulle inte pappa, som var pingstpastor, vända sig i sin grav?

– Nej, han kände till mitt intresse för gengångare, och tyckte det var intressant. Bara jag aktade mig för människor som sysslade med ockultism och svartkonst.

När det gäller reinkarnation vill jag påpeka att det faktiskt finns ställen i Bibeln som styrker den uppfattningen.

Det är "inne" med spöken och övernaturliga fenomen. Men Solveig menar att man ska vara försiktig. Att söka kontakt med en annan dimension är ingen sällskapslek. Man kan ofrivilligt släppa loss mörkakrafter.

En gång var hon med om en seans på ett spökslott, där mediet inte följde den brukliga ritualen, bad en bön och stillade sig. Plötsligt började bordet de satt vid att skaka. Genom dörren till ett angränsande rum såg Solveig en mansgestalt som var så mörk och ondskefull att det gick kalla kårar längs ryggraden. Solveig avbröt genast seansen.

Annars brukar hon inte vara med på seanser. Solveig betonar att hon är vetenskapsman och följer vetenskapliga metoder. Nyttan med hennes forskning är alldeles uppenbar tycker hon. Den lär att vi ska vara rädda om varandra medan vi har varandra i livet. Och en smula ödmjuka inför döden och det som finns bortom.

AV IRIS KIHMAN
FOTO: BO BERGMAN

Jag ser siluetten av en man i molnet

Harald och jag hade gått och lagt oss rätt sent på natten. Vi var på semester i Skåne och befann oss på ett trevligt, gammaldags gästgiveri. Vi var båda trötta och somnade ovaggade den här märkliga natten.

Men plötsligt väcks jag av ett konstigt vinande ljud från andra sidan rummet. Jag tittar ditåt, och upptäcker till min stora förundran ett märkligt virv-

de gråbrunt moln inne i rummet!

Virveln närmar sig sakta vår säng. Den passerar först över Harald som lugnt sover vidare. Sedan stannar "molnet" till över mig och jag känner plötsligt hur täcket sträcks hårt över kroppen så att jag knappt kan andas! Det känns inte skrämmande, bara obehagligt på grund av tyngden över bröstet. Jag fortsätter att stirra förbluffad på den märkliga varelsen, och ser siluetten av en mansprofil i molnet! Sakta fortsätter virveln att förflytta sig över rummet.

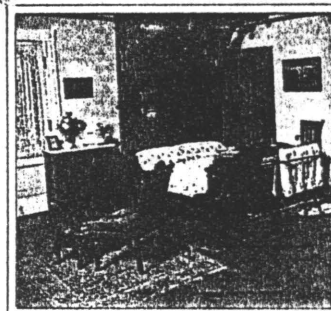
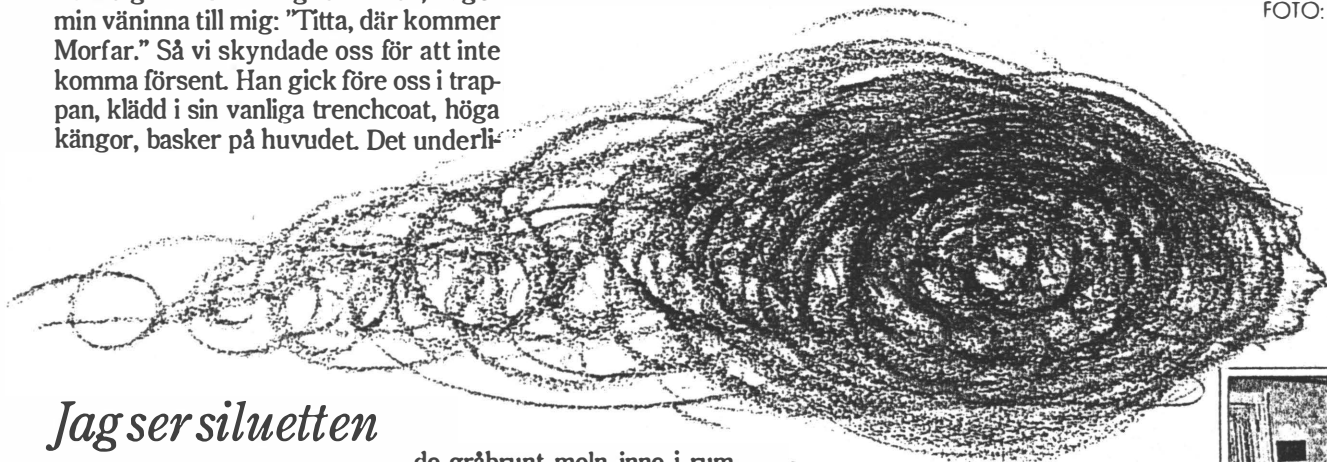
Efter en kort stund har den försvunnit bort vid en braskamin till höger om sängen. Jag är inte uppgjagad alls, bara fascinerad och förundrad.

Jag lyckas somna, men efter ett kort tag vaknar jag ännu en gång, och den här gången även Harald.

Hans transistorradio, som ligger i en väska intill braskaminen, har plötsligt gått på med ett raspigt, brusande ljud. Harald far upp för att stänga av radion. Men hur han än trycker på avstängningsknappen så

går det inte att få tyst på den! Han lägger ner radion med ett förvirrat uttryck i ansiktet, och efter några minuter försvinner ljudet lika plötsligt som det hade kommit...

•
Vänd

Har vi sett en meteor träffa månen

? Månen är ordentligt ärrad av kratrar, men är det någon som på senare tid sett meteornedslag på månen? Finns det några uppgifter om när detta senast har skett?

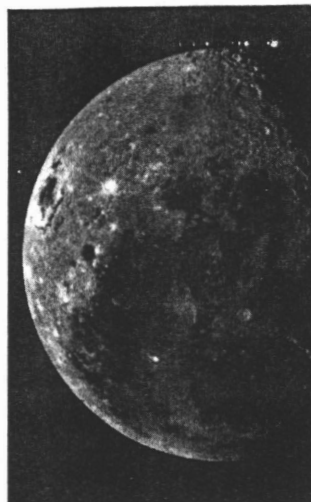
! Det är faktiskt möjligt att fem engelska munkar såg ett stort meteornedslag på månen i juni 1178.

Det framgår av en handskrivna berättelse som daterar sig till år 1178. Om den är pålitlig,

har de engelska munkarna hatt mer än otrolig tur.

På den sida av månen som vetter mot jorden finns det omkring 10000 kratrar, som är stora nog att ses med kikare. Med tanke på att dessa kratrar bildats under en period på ett par miljarder år, kan det nämligen ta 100000 år mellan bildningen av nya, stora kratrar.

De fem munkarna berättade om sin upplevelse för munken Gervase, som var knuten till katedralen i Canterbury. Hans krönika över tidens begivenheter anses vara en god och mycket trovärdig källa till kunskap om dåtidens historia. Krönikan förvaras idag på Trinity Colleges bibliotek i Cambridge och är en unik skrift från tidig medeltid. □

Ingen har under senare tid sett en meteor slå ned på månen, men kanske bevittnade några engelska munkar ett nedslag i juni 1178.

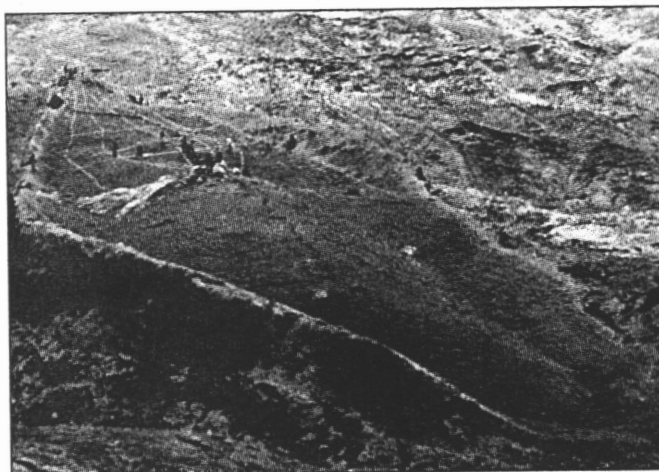
8 Foto: Ancient Art & Architecture Collection och NASA

Strid om resterna av Noaks ark

Religionshistoria: Forskarna grälar just nu om huruvida man har hittat resterna av Noaks ark i Turkiet. Den båtliknande klippformationen har upptäckts av amerikanska forskare i ett område 27 kilometer söder om berget Ararat, nära gränsen till Armenien och Iran, där arken enligt Bibelns berättelse skulle ha strandat.

Skeptiska forskare påpekar att båten är av sten och att

fyndplatsen ligger 2000 m ö h. En motsvarande översvämning skulle ha täckt större delen av jordytan och krävt mer vatten än det existerar på jorden. Emellertid är klippformationen exakt 157 meter lång, och det motsvarar de 300 s k cubit i skapelseberättelsen. Bredden är dock 42 meter, vilket är för mycket i förhållande till Bibelns 26 meter. Ett lokalt stadsnamn kan översättas med "kråka på land", vilket skulle ha att göra med den korp eller kråka som Noak släppte från arken. En dal i närheten kallas "de åttas område", vilket anses syfta på de åtta människor som överlevde syndafloden. □

En 157 meter lång klippa i östra Turkiet påstås nu vara resterna av Noaks ark. Både klippans längd och Ortsnamn i området stämmer med Bibelns berättelse.

Illustrerad Vetenskap nr 10/94

Foto: South American Pictures och Ifot 61

DEN FÖRSTA MODELLEN MED SOLEN I CENTRUM
Kopernikus modell var bara matematik, som inte hade något med verkligheten att göra, sade kyrkan.

Foto: L'agence photographique de la Réunion des M

